

ישיבך

(1)
27.3.1977

כל סרטת

8
גיליון מס' 8/א

אמנם, קצת מאוחר, אבל יותר טוב מאוחר מאף פעם. (נשמע מוכר). קודם כל-ליום לכם יקירי הסוטים! וילום וברוך הבא- קליטה נעימה- ומנוחה חלמה- לך...דני נמלי. חסרנו אותך- אבל אל חרגי יותר מדיי טוב! לא יותר מדיי, דווקא הסודרנו לא רע, חוץ מזה ראינו אותך בפורים, וכיבחות יחרות כך יכולים היו מרוצים ולמעשה אף אחד לא הזיל דמעה מנעדרת, דני- מאוד מבססת יחיקה כבר את העט מידי, אני כבר מאבדת חליטה.... קח! פח!!!!!!

בהצלחה

הדסה.

גם לי קשה לכתוב, הצבא מכביס אדם למן אדישות, היו לי תוכניות לכתוב חזויות מהמילואים ולא היו חסרות כאלה גם על הצד הקל וגם על הצד הכבד, אך פשוט לא בא לי לכתוב עליהם, בכנסתי לאדישות דברתי עם אנשים אחרים שהיו איתי בקשר לזה וכבראה שהתופעה היא כללית: יש זמן אבל אין זין. אז סלחו לי. כבראם שלא התרחש הרבה בזמן שלא הייתי פה, אפילו בני גולדברג מודה שהעסקים כרגיל ולשמם הדגשה הוא מוסיף ואומר שהעזווע הגדול ביותר שעבר עליו בוודש האחרון היה פיתוח של הלירה ב-2%.

אז אולי בדבר קצת על פורים. בכנסתי לחדר האוכל ואפילו בעיני השתויות למחצה יכולתי לראות שהפעם הוכנסה הרבה עבודה בתפאורה, ממש היה יוצא מן הכלל!!!! זה עשה אדוירה טובה, הפונצ' עשה את שלו היתה מוסיקה לריקודים כבר מההתחלה וכשלבט טוב עליהם ביין החלו אנשים לרקוד ולשמוח. עד כאן הכל היה על-הכיפק!.....פתאום בפסקה המוסיקה כמו נחתכה בסכין ומישהוא מצווה עלינו במיקרופון לתפוס מקומות, אותי זה עיצבן במיוחד כי היה לי טוב עם זו הרקדתי איתה, אבל מה לעשות? חשבתי נשב רבע שעה ובראה את פורים שפיל וזהו. אחרי רבע שעה גומסתי שהסיפור ארוך יותר משחשבתי והלכתי, בעצם לא ישבתי מההתחלה. לאחר חצי שעה חזרתי וכמו שאומרים ההצגה חייבת להמשך וכך היה, ההצגה נמשכה. הקהל פיהק ואנשים הסתובבו בחוסר סבלנות וקיטרו, חשבתי לעצמי כמה חבל שמכתיבים לבו את מטיבת פורים.

(2)

פה אבי רוצה להעלות כמה רעיונות שאולי בממש אותם בשנה הבאה.
קודם כל, דבר כמו פורים שפיל שמחייב את כולנו צריך לקצר או
פשוט להפסיק אותו ולשם גיוון אפשר היה יותר ביתנים ושעשועים
כשבכל ביתן משהו אחר. כל זה יהיה בחלק הקטן של חדר האוכל
ובחלק הגדול צריך לקיים דיקודים ממהתחלה כך שאנשים יעשו
כרצונם והאווירה תהיה מצוינת. רבותי, פסח שמח לכולכם!!!!!!

לבושא אחר! הדסה היקרה יוצאת לחו"ל בסוף החודש הבא. אני
ידעתם או לא הדסה היתה העורכת הטכנית של כל סוטה ובוסף
על זה גם אירגעה את ארוחות הארבע בשבתות, עכשיו מתפנות שתי
משרות ויש צורך לאיש אותן, כל המעובינים או מעובינות אבא
פבר אלי. בהזדמנות זו אבי רוצה להודות להדסה בשם כולנו על
העבודה המטורח וכן לאהל לה דרך צלחה.
עד כאן רבותי, את למישהו מכם יש מה לומר בכל נושא שהוא אז
שיגלגל אותה כמו שאומרים בעברית פשוטה, זהו המקום!

להתראות דבי.

נ.ב.

ליצחק"לה עדר!

המערכת ומועצת הסוטים של כפר הנשיא רוצים

להודות לך על שהסגת את תשומת לבנו לעובדה שאנו מדלגים
ומשבשים את הסדר הטוב, נכון יש צורך בסדר גם בכל סוטה
וגיליון "כל סוטה" במספר 8/א' מודה לך. חזן הן.

(3)

מדברים על יהדות ואולי כאן אקבל תגובות אמיתיות וכנות.

ראשית: "ואהבת לרעך כמוך" אחד מעמודי התווך של הדת, לא כן? למי הכוונה ב"לרעך"?

לכל אחד, ליהודי, לבעלי פרופיל 97 או...? האם הכוונה ליהודים. זו הרי גזענות

ולכן יש להניח שלא ליהודים בלבד נתכוון המופט אלא לכלל האדם. אבל באזו נבדוק.

"אתה בחרתנו מכל העמים" עם סגולה "ישראל אור לגוים" מופטים אלו ואחרים

מתפרשים אצלי "אנחנו" (היהודים) זה משהו מיוחד, אנחנו משהו שונה אחר. ברגע

שאנחנו גוף בפני עצמו, שונה- הרי שישנה הפרדה ביננו למה העמים. אנחנו חלק

נפרד מתוך כלל האנושות: "האנושות" זה גוף-"אנחנו" זה גוף וביך ייני גופים

לרוב נוצר חיכוך, חוס והתלקחות או לפחות ניאוצות. האם זה לא מה שקרה "לנו"

במשך כל ההיסטוריה? "להיות עם חופשי בארצנו"- זה מההמנון הלאומי! אם אסטנו

"עם" הרי אנו שונים מעם אחר, מכל עם אחר- ישנה הפרדה ביננו לביך שאר בני האדם.

"בארצנו"- טוב, אם ישנה ארץ יש לה גם גבולות המהוות הפרדה ביננו לביך ארץ אחרת.

אז בא המופט "עם חופשי" וזה נשמע לי בערך כמו "אור חור" או "מלחמה למען השלום"

או איזה דמות אחרת, ואם זה אינו מטפיק- מדגישי "להיות עם חופשי בארצנו"!!

כיצד יכול אדם להיות חפשי כאשר הוא מטפח לאומיות- זה נעלה מבינתי!! כיצד יכול

אדם להיות חופשי כאשר הוא קובע צורת חיים מסוימת ליהדות נצרות וכו'?) זה

בהכרח מסגרת היוצרת הפרדה בינו לשאר בני האדם (אלו שמחוץ למסגרת). נכון הוא

חופשי בתוך המסגרת (וגם בזאת איני בטוח). אם נתכוון סביב נראה מיותר ויותר

אנשים חיים בכך בתת הכרתם ולכן גם "ההחבוללות". זו אינה התבוללות של בריחה מדת אחת

לדת שנייה, אלא "בריחה" מחוץ המסגרת הכובלת והמפריעה לאדם להיות חופשי. האם אוכל

להיות חופשי בדברי ולומר כל איך על ליבי כאשר כתוב: "לא תיבא את ידך לשווא"?

חסלתי את היהדות? אינני חושב כך. ישנם דברים רבים ויפים בעלי חכמת חיים עלוקה

ביהדות, ובל יינני מוכן לעסק חבילה!

ובעינינו- מבלת אורחים למיך; דני צודק במה אחוד! מה פתורם רק יהודים? אבל מצד

שני למה לא גם יהודים? וברלל למי זה שונה מה כתוב בתעודת זהות? אני מספר, לך,

ולא יותר, ומה שיר מחט לתחת? אז אומרים לי שאריך לימוד על גחלת היהדות מכלייה.

אמרו, אמרו- אבל לטעם מה? ועד מתי?? רבותי "שמרנו" 2000 שנה וזה כבר מסריח כמו נבלה

ובריחות הנעימים כבר אי אפשר לחזור יותר!

מסורת? מי ירוצה לחיות בהיסטוריה עם הפירמידות יהיה לי בריא! לי נמאסו כל

הצפרדעים והכינים של פסח, איזה "מכות" הכנסנו לפרעה, וה"הז'וק" שהתקנו להמן בפורים

ובכלל כמה נהדרים היינו כמדפקנו את האחחים (שוב ההפרדה) לימו לב למל- לטיכוח השנאה

להמן בפורים) כמוכן זה רק להמן ורק בפורים) בגלל ההו לא סימטט במיוחד את היהודים

ורצה להימיד אותם. ניסה להימיד-"הימדנו" אותו- סוף עניין! נכון? איפוא אומרים

על גחלת השנאה ומראים לנו בפרוט כל שנה איך חלו אותו מהצואר כשהגדום מהווה תפאורה

קבועה של כל "פורים טייל".

.....המייך....

המין...

(4)

ובכלל איזה טמטום לינוא מישהוא על מיהו עיה לפני מיליון יינה! אני יכול להבין

שאני כונא חרד- הרי זה מונח לפני על הצלחת, אבל המן...!?

וזה הכל? מה תחזום! בתור "מנה חלייית" מקבלים חינוך לקאניבליזם- אוכלים אוזנים!!

נכון- לא לל כל אחד, אבל היום אוזן- מחר יד- ומחרתיים...?

אם אני חי על פי מסרת אין דום סכוי לאוכל גח לחיות עכשיו בהווה, בן אדם לא יכול להיות גם עם וגם כאן בלא אם כן הוא סכיזופרני...מע! זה רעיון! אולי זה הבסיס ליהודי המודרן? להיות סכיזופרני...? נחשוב על זה.

מסורת! החיים דורמים ללא הפסק, כל רגע יעובר אינו חוזר וזאת עובדה! ולפגע בא לה

"הבן אדם" הפיקח ואמר: "עצור! זה היה טוב בואו נקפיד! נקבע את זה כרעיו מרכזי

ונחייח סביב הרעיון הנ"ל. יתכן מאוד שזה היה טוב, אבל זה היה ואיננו עוד,

למה לעמוד במקרה? אנחנו רואים בכל מקום יצורים נולדים חיים ומתים תהליך אין

סופי לל זרימה. ומה אנחנו עושים העצם? בעזרת המסורת? זהו חסם עורקים לל החיים

ולראייה אלפי בני אדם המהווים "מות מהלך" ביולם.

מדברים על מסורת מתחדשת, בבקשה ורואי! זאת בחגי הגבע למינהם, אבל זאת כבר לא מסורת

זאת דבקות בהווה ומה לאנו חיים אותו - היום!!

נראה לי החיים הם כל כך דינאמיים עד שלבוא ולאמר מצריכים לחיות על פי רעיון, מסורת

חוק או כל "מ קולת" אחרת זה פיזום לחיות עצמך באזיקים. הוריינו ראו צורך להתנער

מן התדמית של היהודי הגלותי היללך- החיים הם דינאמיים וצורך היעה היר לבוא לארץ

ולהקים מקלט לנרדעים- כל הכבוד!!! אבל זה היה אז, ומה היום? הביטו כאן, במקום

בו אתם חיים או עוזיים ליחיות, בבית: אנחנו מצרימים טונות על גבי טונות לל חקנונים

לעצב צורה חיים מסוימת. "חיים לפי קריטריונים" לדעתי אנו חיים בתוך קרטונים: כל

חשב בחיינו מסודר בקרון מרובע ונאה וחס מקומו לנצח!! אי מה קרה? היתה בעיה-

החברה יצבו וחשבו ויברו את הראי, קריצת תחת! ולבסוף הגיעו להחלטה. עד כאן

יופי, אבל כדי למנוע כאב ראש נוסף החליטו לחלות את החלטה על הקיר החומס לכל

סאר המקרים הדומים ולהקפאת החלטה זו קראנו "תקנון". התקנון מונע צורך לחשוב

ולהחליט- למה להחליט? הרי יש מוכן "בקרטון" המהאים!!

מי ירואה ככה לחיות, וייהיה לי ברית! לי נראה שכל תקנון אינו אלא מסמר נוסף

בארון המתים לל "הרעיון וקיבוצי".

לא סגרתי עננין י הוריה רבית בל לכתוב הכל צריך את כל החיים ויש לי דברים אחרים

לעשות(למשל לחיות) מה גם לדעווחי משחנות ללא הרף.

"מה אני בקח?" זה: אם זה הזיו למי הוא ייגיד ייתבטא: בעד נגד מיהו...

אני רק יכול ללמוד מזה. אין אומרים: אני פתוח להצעות.

דוד אלמן.